

Uborak ostaje, Grad tuži Mostarce

Dok gradske vlasti Mostara traže duži rok za izmještanje deponije, građanima je već dozlogrdilo, ne misle popuštati i najavljuju masovne proteste

Izgradnjom nove, treće kasete na deponiji Uborak, rad bi joj se mogao produžiti na 30 godina, čega se boje u Građanskoj inicijativi Jer nas se tiče. Zbog svega ne dopuštaju novo proširenje, iako je kapacitet sadašnje deponije za nekoliko mjeseci pun. Rok koji su dali građani je tri godine, zbog čega negoduje gradonačelnik Mostara koji tvrdi da je neizvodivo u tako kratkom periodu postići traženo.

Nema nadzora

- Svi su podržali zatvaranje Uboraka. S druge strane, gradonačelnik se protivio tome, jer mu se ne može dati

datke kako Uborak svojim tehničkim rješenjima nije bezbjedan sa stanovišta utjecaja na okoliš i kako se ne mogu obezbijediti potrebni uslovi za zaštitu okoliša na spomenutoj lokaciji.

“Svašta se tamo odlaže bez reda, potpuna anarhija”, poručio je.

Nijaz Hodžić, također član Inicijative, smatra kako odgovornost za ovakvo stanje treba snositi i federalno Ministarstvo okoliša.

- Mnogo je neodgovornih u ovom slučaju, pa tako i federalna inspekcija. Oni su po službenoj dužnosti trebali izaći na teren i ovo zatvoriti. Ujedno, i federalno Ministarstvo okoliša, koje je

Omer Hujdur i Nijaz Hodžić: Kriva je i Federacija BiH

Istraživanja Udruženja prije dvije godine otkrila su kako se na Uborak odlažu otrovne tvari i da deponija ispušta otrovnu tekućinu i ugrožava živote u dolini Neretve

rok duži od tri godine i to je velika žrtva koju podnosimo, budući smo izloženi utjecajima deponije. U slučaju da ne bude kako smo dogovorili na raspravi, mi ćemo postaviti šatorsko naselje tamo gdje planiraju napraviti novu kasetu. Federalno Ministarstvo dozvoljava tri godine roka, poručio je predsjednik Inicijative Omer Hujdur.

Problem je, ističe Hujdur, što se otpad na Uborak i dalje odlaže bez nadzora, a obrađivač Studije o procjeni utjecaja na okoliš - Institut za građevinarstvo IG iz Banje Luke iznio je po-

pokazalo da nema sluha za sve što ova deponija ugrožava. Ne zanima ih šta će sa nama biti. Pojedini građani razmišljaju da odsele u potpunosti s tog područja, kazao je Hodžić.

Aktivistica Amna Popovac kaže da su mještani oko Uboraka dobro upoznati šta je problem i kako se može riješiti.

Dugoročne posljedice

- Ljudi su bili jasni u svojim stavovima da neće dozvoliti da se proširuje deponija na toj lokaciji, jer oni već trpe negativne posljedice. Svi ih trpimo, jer broj oboljelih od karcinoma eksponencijalno raste u Mostaru. Da bi se riješio Uborak, treba puno paralelno stvari uraditi, treba zatvarati staru deponiju, pokrivati je i sanirati. Treba ugraditi filter, jer će štetni utjecaji deponije ostati i narednih 20 godina, ističe Popovac.

Na adresu Udruženja stigao je i poziv na ročište, gdje su oni u ulozi tuženog. Podsjećamo, Grad Mostar i komunalna preduzeća tužili su UG Jer nas se tiče zbog navodne nanasene štete, te u tužbi potražuju isplatu od 639.000 KM. **SAMRA TUFEK**

Deponija Uborak: Malo li je tri godine roka?

Sa odavanja počasti ubijenim Sarajlijama na Kazanima

Slobodankino pismo gradonačelnici Sarajeva

Od samog zločina do danas Kazani su ostali tamni oblak iznad Sarajeva, ističe se u pismu Benjamini Karić

Inicijativa koja okuplja građanke i građane Sarajeva sa Slobodankom Macanović na čelu, čiji su roditelji ubijeni na Kazanima, pisala je gradonačelnici glavnog grada Benjamini Karić.

Grad uzor

“Kao kćerka žrtava zločina na Kazanima i kao aktivni građani/ke Sarajeva, osjećali smo potrebu da Vam se javimo u vezi s pozivom za izradu idejnog rješenja za podizanje spomenika na lokaciji Kazani, koji je objavljen 7. maja 2021. godine na internet-stranici Grada Sarajeva. Sarajevo kao glavni grad i grad koji baštini antifašističku tradiciju, multikulturalizam i toleranciju treba da postane grad uzor u Bosni i Hercegovini u svemu, pa i u kulturi sjećanja na nevine žrtve zločina. Vjerujemo da Sarajevo to može samo kada se iskreno suoči sa svim zločinima u kojima su stradali nevini ljudi. Šetajući gradom, svjedočimo brojnim spomen-pločama i spomenicima koji služe kao opomena budućim generacijama sa porukom da senikada neponove takvi zločini.

Ono što nas boli jeste činjenica da imena žrtava zločina na Kazanima nećemo vidjeti na tim spomen-pločama i spomenicima u gradu. Iako su žrtve, građani i građanke Sarajeva, odvedeni iz svojih stanova i kuća, njihovo stradanje do danas nije obilježeno, piše Macanović u pismu i pita: “Zar nije ljudski da se i njih sjetimo na dostojanstven način?”.

Napominje da su od samog zločina pa do danas Kazani ostali tamni oblak iznad Sarajeva, koji je vidljiv samo porodicama žrtava.

“Nažalost, mnogi građani i građanke, a posebno mlađe generacije, uopće ne primjećuju taj crni oblak, niti su čuli za zločine na Kazanima, što doprinosi kulturi poricanja i mržnje. Iako podržavamo obilježavanje jame na Kazanima kao masovne grobnice, što je cilj javnog poziva na koji reagujemo, ovdje bismo voljeli ukazati na činjenicu da se radi o nepristupačnoj lokaciji koju je gotovo nemoguće urediti na način da ona bude pristupačna starijim građanima, prvenstveno porodi-

Macanović: Ako može Prijedor, može i Sarajevo

cima žrtava. Stoga smatramo da je to samo djelimično rješenje, a ne dostojanstveno sjećanje i spomenik na nevine žrtve. Takav pristup samo marginalizira žrtve, što je bio cilj zločinaca, a što ne smije biti cilj Grada Sarajeva”, upozorava u pismu ova Sarajka, dodajući da se tako žrtve osuđuju na zaborav, a njihovo stradanje neće postati opomena generacijama koje treba da se suprotstave mržnji i diskriminaciji u budućnosti.

“Vjerovatno ste upoznati i sa Inicijativom roditelja ubijene djece u Prijedoru koje od gradskih vlasti zahtijevaju izgradnju spomenika u central-

nom dijelu grada, a ne na lokacijama masovnih grobnica gdje su pronađena tijela ubijene djece. Gradske vlasti Prijedora su ove godine roditeljima odobrile izgradnju spomen-obilježja baš u centralnom dijelu grada, na vidljivom i pristupačnom mjestu”, napominje Macanović i ponovo pita: “Kada Grad Prijedor može, šta je to što sprečava Grad Sarajevo?”.

Ističe kako je cilj članova Inicijative da razgovaraju o spomeniku za žrtve zločina na Kazanima, a među njima su porodice žrtava, intelektualci, umjetnici koji žive i stvaraju u Sarajevu, nevladine organizacije i građanske inicijative posvećene jednakom tretiranju nevinih žrtava.

“Želimo se suprotstaviti politikama podjela, mržnje i diskriminacije pomoću kulture sjećanja koja je vidljiva, koja će nas podsjećati, podučavati, opominjati i uvezivati pomoću empatije i suosjećanja. Molimo Vas da nas primite na sastanak kako bismo Vam prezentovali dalje korake koje planiramo poduzeti u saradnji sa Vama i gradskim vlastima. Predlažemo da sastanak organizujemo do 22. juna”, navedeno je u pismu.

Podrška

Dostojanstveno sjećanje na žrtve ubijene na Kazanima i stavove u ovom dopisu podržali su: Fikret Bačić, predstavnik roditelja ubijene djece u Prijedoru, Edvin Kanka Čudić, aktivista za ljudska prava, Edin Ramulić, aktivista za ljudska prava, Adis Hukanović, psiholog, aktivista za prava porodica nestalih osoba, Branko Čulibrk, aktivista za ljudska prava, Zlatica Gruhonjić, aktivistkinja za ljudska prava, novinari Vildana Selimbegović, Edina Kamenica i Mladen Obrenović, Edin Omerčić, historičar, Alban Ukaj, glumac, Tanja Topić, politička analitičarka, Dženan Skelić, psiholog, Damir Imamović, muzičar, te organizacije Udruženje za društvena istraživanja i komunikacije (UDIK), Mreža za izgradnju mira, ForumZFD BiH, Centar za mlade Kvart i Centar za demokratiju i tranzicionu pravdu (CDTP). **V.O.**

Iskreno se nadam da ćete sa dosta empatije pristupiti ovom problemu i založiti se da se porodicama omogućiti pristupačno i dostojanstveno obilježje sa popisanim imenima žrtava u urbanom dijelu grada